

Sessizlik Şehri

– sagir · 21 Aralık 2012

SESSİZLİK ŞEHİRİ

Sessizlik şehrine bir dost götürdük,
Ne hatır sordular ne hâl sordular.
Hanesine husulünce yatırdık,
Ne adres sordular, ne yol sordular.

Bura sakinleri hepsi lâ olmuş,
Kalkmış sen ben farkı, bir emsal olmuş,
Geçmiş hayatları hep masal olmuş,
Ne nakit sordular, ne mal sordular.

Bir küçük tümseğe dönmüş bedenler,
Saklanmış toprağın altında tenler,
Unutmuş dünyayı önce gidenler,
Ne asır sordular, ne yıl sordular.

Adları yazılmış hece taşına,
Yatmışlar uyurlar yalnız başına,
Bakmazlar yabanın kurdu, kuşuna,
Ne keklik sordular, ne çil sordular.

Gece nedir, gündüz nedir, bilmezler,
Sema, güneş, yıldız, bedir bilmezler,
Üşümezler urba setir bilmezler,
Ne aba sordular, ne çul sordular.

Buraya gelenler atmış dertleri,
Bir uzun sükûta katmış dertleri,
Geride kalana satmış dertleri,
Ne petek sordular, ne bal sordular.

Bayram gelir, seyran gelir gülmezler,
Dost ahbabı ziyarete gelmezler,

Üstlerinde otlar bitmiş yolmazlar,
Ne zambak sordular, ne gül sordular.

Nişanları sade şu taşlarıdır,
Selviler, çiçekler sırdaşlarıdır,
Yağmurlar belki de gözyaşlarıdır,
Ne deniz sordular, ne göl sordular.

İbrahim SAĞIR